

Kilépni ablakon

Fanninak

Megyek ablakon kimászni, egyszer

már megtettem: nem hívott, nem szólt

hozzám senki, korán érkeztem, korán

távoztam, egyszer megtettem, azóta

zrikálnak velem.

Megyek ablakon kilépni,

megtettem egyszer főösleges elemként

lézengve a belső terekben, az ajtóhoz

nem találtam vissza, az ablaknak csak

helye volt, nyitva a térnek, vendégnek;

a lüktető léleknek egérút csupán

szabadulni a közöny lazának álcázott

terméből.

Kilépni ablakon, ne kelljen

magyarázni, csak menni, hol még

függöny takarja könnyeim, van kinek

elmondanom, miért és hogyan, nevetni

is tud majd velem, érti könyörös kanyarom,

nem kérdez, csak válaszol, s tudja, mondhatja,

míg egyszer elég nem lesz, s én leplezem

le magam, mint szél a szobrot még jókor, épp

a kellő perc előtt; az alkony még csak

halkan bólogat.

Hallgass hát, gyere velem

ablakon kilépni, halkán nyiss ajtót, vigyázz

az üvegre, ülj le, szavaiddal szökkenj az égre,

állj meg, mint szobor a talpán ég és föld között

esőben, szélben, napban...

Ne menj a bokrok közé...

A valóság szőtteséből tenyérszi

helyet kérek csupán hol a nem

odavaló holmik között meglelem

mire gondolni sem merek

A tekintet árnyal nagyít kicsinyít

minden több vagy kevesebb a

rögzíthető képzeletnél Mondtam

ne menj a bokrok közé használt rongyocs-

káim ne keresd ne szimatolj a

lányok után a hold hete késik

Messziről figyeld a tájat mi fontos

innen is látszik rothad a gyümölcs az

ágon utána csend araszol bokrok

tövében zacskó és fátyol libben

a talaj fölött a fák közé

A rostok közül szabadítsd ki s tedd

körmöd foglyává a piszkot maradj

távol a bokroktól újabb sérülés

átírja terveid Mindig megvágom

magam de a timsóval jól bánok

azt a darabot mit emlékül hagytam

a seben cibálom finoman lassan

csorog a vér mintha áldozatot

mutatnék be és néha galambok és

olykor egy-egy veréb csipegeti

össze torz emlékeink fullasztó

morzsáit

Hajnali jegyzet

Mit jelent egy fonnyadt alma és egy

halvány paradicsom egymás mellé

helyezve a kredencen?

Fogyatkozó készleteinket mérem fel?

Csendélet? Minket jelképeznek talán?

Melyik melyikünk?

Csendélet. Szépek. Nyugalom lengi be

a konyhát. Vagy emlékeztetnek, hogy

venni kell még. Többet, szebbet.

Egy ráncos alma, egy félig érett

paradicsom. Eloltom a lámpát a

hajnali derengésben. El is tűntek.